

Subota, 25.02.2012.g.

Rekla mi je neki dan jedna, meni draga, osoba da pišem "pričice" na kompjutoru. Nije doživjela moj odnos s Gospodinom kao nešto stvarno, postojano, duhovno, nego kao neke moje "pričice". Nisam joj ništa zamjerio nego sam samo onako, čvrsto i ponosno, potvrdio da su to moje "pričice".

Možda je to rekla radi toga jer poznaje moj prijašnji život i ne može vjerovati da sam se promijenio, ali onako istinito promijenio. Možda moj sadašnji život, moje sadašnje ponašanje, njoj nije dokaz da sam se promijenio i da to, što pišem o svojem doživljaju vjere i Gospodina, i stvarno živim i da se tako ponašam. A možda joj vjera nije dovoljno jaka da prihvati to što sam ja prihvatio i da onda prihvati i one koji to svjedoče.

Što bilo da bilo ja ću si dobro razmisliti o svemu tome, da li tu ima neki Gospodinov znak.

Ali, onako kako sada osjećam i mislim je to da puno nas

ljudi nismo spremni svjedočiti za Gospodina. SVOJIM

ŽIVOTOM, SVOJIM PONAŠANJEM, SVOJIM DJELIMA.

Tako mi se ponekad teško ponašati po Božjim

zapovijedima!

Tako mi se ponekad teško moliti za silne osobne potrebe i

potrebe drugih oko sebe!

Tako mi se ponekad teško kleknuti i moliti!

Ali sam ustrajan i sve što odlučim svakodnevno izmoliti, uvijek izmolim, pa makar i u zadnjoj borbi sa snom. A ponekad, kada stvarno nešto ne stignem, izmolim to drugi dan dva puta.

I zato mi ponekad Gospodin priredi prekrasne trenutke. Pomogne mi, ojača me, natjera mi neku suzu na oko, pošalje mi nekog u potrebi na moj životni put. Ili mi pošalje nekog od duhovne pomoći. S ovog ili s onog svijeta.

I TO ŽELIM SA SVIMA PODIJELITI. DA SVI KOJI ĆE TO ČITATI PRONAĐU NEŠTO ZA SEBE. JER ONO ŠTO IM SVJEDOČIM JE ISTINITO. AKO ME NEKAD I ZLI PREVARI, SPOZNAT ĆU JA TO. A I ONI KOJI ĆE ČITATI ĆE SPOZNATI DA TU NIJE BILO MOJE NAMJERE.

A tako se rijetko ljudi odluče za svjedočenje onog što im je Gospodin lijepo učinio u životu. Ja sam nekoliko ljudi, za koje znam da imaju što svjedočiti, i osobno sam čuo njihovo svjedočenje, molio i predložio im da svoje svjedočanstvo iznesu drugima. Da ga napišu, ili ću im ga ja po njihovom pričanju napisati, i objave na ovoj stranici kako bi PROSLAVILI GOSPODINA KOJI IM JE UČINIO NEŠTO LIJEPO U ŽIVOTU I KAKO BI DRUGIMA OMOGUĆILI DA SLAVE GOSPODINA I DA, AKO SU U POTREBI, PRONAĐU U TIM SVJEDOČANSTVIMA PUT I SNAGU ZA SVOJE OBRAĆENJE I UČVRŠĆIVANJE VJERE.

NO, DO DANAS MI NITKO NIJE DAO SVOJE SVJEDOČANSTVO ILI MI PREDLOŽIO DA GA OBJAVIM.

ZAŠTO JE TAKO TEŠKO JAVNO SVJEDOČITI ZA

GOSPODINA?! SLAVITI GA RADOSNIM SRCEM I NA GLAS I

PRED SVIMA GOVORITI I RADOSNO KLICATI DA JE

GOSPODIN TU I DA NAM JE POMOGAO!

I znam, svaki iskreni vjernik čini ono što može i kako osjeća. Netko kao ja, činim to putem ove internetske stranice, netko to čini opominjanjem onih koji psuju u njihovoj okolini, neko svojim istinitim životom u svojoj obitelji i okolini gdje živi, netko poštenim i predanim radom u poslu kojeg radi, netko molitvom i redovnim odlaskom u crkvu.

AKO JE I TAKO, SVI SMO MI ISTI I ČINIMO ONO ŠTO

MOŽEMO U TOME DA PROSLAVLJAMO GOSPODINA I

DJELUJEMO NA DRUGE DA BUDU KAO MI.

ZATO ĆU JA I DALJE OVE SVOJE "PŘÍČICE" PISATI I

OBJAVLJIVATI KAKO ME DUH SVETI BUDE VODIO. KADA

ĆU OSJETITI DA ME NAPUSTIO, NEĆU VIŠE PISATI.

TADA ĆU ZNATI DA, ILI NISAM VRŠIO VOLJU

GOSPODINOVU PA MU VIŠE NISAM U MILOSTI NEGO ME

PREPUSTIO ZLOM DA ME KUŠA, ILI GOSPODIN IMA ZA

MENE NEKI DRUGI PUT I POSLANJE DA MU SLUŽIM,

NJEMU I DRUGIMA.

DRAGI MOJ GOSPODINE, DAJ MI

MILOST SVOGA DUHA SVETOGA DA

MOGU UVIJEK PREPOZNATI TVOJU

VOLJU ZA MOJ ŽIVOTNI PUT, I DAJ MI

SNAGE DA JU VRŠIM U POTPUNOSTI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.